

Målnummer:	3797-06	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2008-05-26		
Rubrik:	Med hänsyn till kravet att en arbetslös aktivt ska söka arbete för att ha rätt till arbetslöshetsersättning har en person som uppbar sådan ersättning medgetts avdrag för utgifter som uppkommit i samband med att han sökt arbete. Inkomsttaxering 2003.		
Lagrum:	• Kap. 2 §, 11 kap. 1 § och 36 § samt 12 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229)• 9 § första stycket 5 lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring		
Rättsfall:	RÅ 1994 ref. 4		

REFERAT

Skattemyndigheten i Göteborg beslutade vid 2003 års taxering, såvitt nu är av intresse, att inte medge P.B. avdrag för kostnader för att söka arbete med sammanlagt 5 880 kr avseende resor, telefon och Internet.

P.B. överklagade skattemyndighetens beslut.

Länsrätten i Göteborg (2004-05-27, ordförande Linder) yttrade: I 12 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, sägs att utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster skall dras av som kostnad om inte något annat anges i kapitlet eller i 9 eller 60 kap. IL. I 9 kap. 2 § IL sägs att den skattskyldiges levnadskostnader och liknande utgifter inte får dras av. - Enligt huvudregeln i 9 kap. 2 § IL får den skattskyldiges privata levnadskostnader och liknande utgifter inte dras av från tjänsteinkomst. Härifrån finns vissa undantag, som avdrag för ökade levnadskostnader under speciella förutsättningar. För att avdrag skall medges för resekostnader krävs ett direkt samband mellan resan och förvärvandet av inkomsten och avdrag medges bara över ett visst belopp och inte alltid för faktisk kostnad. När det gäller olika former av ersättningar i samhällets trygghetssystem som pensioner, sjukersättningar och ersättningar enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring medges regelmässigt inte avdrag för resekostnader eftersom sambandet mellan inkomsten och utgiften brister. Visserligen förutsätter lagen om arbetslöshetsförsäkring att den arbetslöse aktivt söker ett lämpligt arbete, men för att stängas av från rätten till ersättning ställs inte samma krav. Enligt stadgad rättspraxis medges inte heller avdrag för kostnader för att skaffa sig en förvärvskälla. Med andra ord kan P.B. inte medges avdrag för sina kostnader för att söka arbete. - Länsrätten avslår överklagandet.

P.B. överklagade länsrättens dom och yrkade att han skulle medges avdrag för kostnader för att söka arbete med 5 880 kr.

Skatteverket bestred bifall till överklagandet.

Kammarrätten i Jönköping (2006-03-27, Falkelius, Ramberg, referent, Svensson) fastställde länsrättens dom.

P.B. fullföljde sin talan hos Regeringsrätten och anförde bl.a. följande. Vad Skatteverket, länsrätten och kammarrätten har anförts visar inte varför det skulle finnas skäl att frångå den uttryckliga avdragsrätt som anges i IL. Kravet att den arbetssökande måste vara aktiv för att ha rätt till arbetslöshetsersättning gäller under hela ersättningstiden. Arbetsförmedlingen

har som en av sina uppgifter att tillsammans med den arbetssökande upprätta en handlings-/aktivitetsplan. Följer inte den arbetssökande denna plan kan han omedelbart stängas av från rätten till arbetslöshetsersättning. Dessutom framgår det klart och tydligt av 9 § första stycket 5 lagen om arbetslöshetsförsäkring att det krävs aktivitet för att ha rätt till ersättning. Hans kostnader är att betrakta som kostnader för såväl förvärvande som bibehållande av inkomsten, nämligen arbetslöshetsersättningen. Länsrätten har likställt aktuella kostnader med levnadskostnader och menar att sambandet mellan inkomst och utgift brister. Detta är felaktigt. Om han inte aktivt söker arbete, och därmed emellanåt åsamkas kostnader som han annars inte skulle ha haft, får han heller inte några intäkter. Länsrätten jämför också med andra ersättningar i samhällets trygghetssystem, t.ex. pensioner och sjukersättningar. Arbetslöshetsersättning kan dock inte jämföras med dessa ersättningar. När det gäller arbetslöshetsersättning ställs det ett krav på motprestation från den som erhåller ersättningen, nämligen en aktivitet som medför kostnader.

Skatteverket avstyrkte bifall till överklagandet och anförde bl.a. följande. Enligt bestämmelserna i 12 kap. 1 § IL ska utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster dras av. Av innehållet i 9 kap. 2 § IL framgår att den skattskyldiges levnadskostnader och liknande utgifter inte får dras av. P.B. yrkar avdrag för kostnader för tåg-, bil- och tunnelbaneresor samt för telefon- och Internetkostnader med sammanlagt 5 880 kr. Kostnaderna har uppkommit i samband med att han sökt arbete. Frågan i målet är således om kostnader för att söka arbete är en sådan utgift för att förvärva och bibehålla inkomster som avses i 12 kap. 1 § IL. I Skatteverkets Handledning för beskattning av inkomst och förmögenhet m.m. vid 2007 års taxering (s. 348) har lagtexten tolkats på så sätt att avdrag endast kan medges för kostnader som är nödvändiga för fullgörande av en tjänst. På grund härav kan enligt verkets uppfattning avdrag inte medges för kostnader i samband med anskaffande och sökande av tjänst. Den omständigheten att någon måste stå till arbetsmarknadens förfogande för att erhålla ersättning från socialförsäkringssystemet medför inte att dennes avdragsyrkanden ska behandlas annorlunda än för en person som inte erhåller sådan ersättning men som ändå aktivt söker arbete.

Regeringsrätten (2008-05-26, Stävberg, Kindlund, Fernlund) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. P.B. har under perioden januari - augusti 2002 varit arbetslös och fått arbetslöshetsersättning från Akademikernas Allmänna Arbetslöshetskassa med 112 500 kr. Han har yrkat avdrag för utgifter för att söka arbete med sammanlagt 5 880 kr avseende resor, telefon och Internet. Frågan i målet är om P.B. kan medges avdrag för de utgifter som uppkommit i samband med att han har sökt arbete under tid då han fått arbetslöshetsersättning.

Arbetslöshetsersättning ska, enligt 11 kap. 1 § IL jämförd med 36 § i samma kapitel, tas upp som inkomst av tjänst. En förutsättning för rätt till arbetslöshetsersättning är, enligt 9 § första stycket 5 ALF, att den enskilde aktivt söker ett lämpligt arbete men inte kan få ett sådant arbete. Den arbetssökande måste hela tiden medverka i försöken att finna ett nytt arbete och aktivt söka de lediga arbeten som finns på arbetsmarknaden för att ta sig ur sin arbetslöshet (prop. 1999/2000:98 s. 50-51). Rätten till ersättning upphör när den angivna förutsättningen för ersättning brister.

Med hänsyn till de krav som enligt lagen om arbetslöshetsförsäkring ställs på en arbetslös för att denne ska ha rätt till ersättning är enligt Regeringsrättens mening de kostnader P.B. haft för att söka arbete avdragsgilla utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster i den mening som avses i 12 kap. 1 § första stycket IL, jfr RÅ 1994 ref. 4.

Den som yrkar avdrag för utgifter av ifrågavarande slag ska styrka såväl vad utgifterna avser som storleken av dem. I målet har inte ifrågasatts att det av P.B. yrkade avdraget avser utgifter för att söka arbete. Skatteverket har inte

heller invänt mot beloppens storlek. P.B. får därför anses berättigad till avdrag med yrkade 5 880 kr.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten förklarar, med ändring av underinstansernas avgöranden, att P.B. har rätt till avdrag för utgifter avseende resor m.m. med 5 880 kr.

Regeringsråden Nordborg och Stenman var skiljaktiga och anförde: De utgifter P.B. har haft för att söka arbete utgör inte sådana kostnader för arbetslöshetsersättningens förvärvande och bibehållande som medger avdrag enligt 12 kap. 1 § första stycket IL. Eftersom det inte heller finns någon annan bestämmelse som medger avdrag för det slag av kostnader som P.B. haft ska hans överklagande avslås.

Föredraget 2008-04-03, föredragande Hedberg, målnummer 3797-06

Sökord: Inkomst av tjänst

Litteratur: Prop. 1999/2000:98 s. 50-51
